



**PREZES  
URZĘDU OCHRONY  
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 22 października 2024 r.

DIH-3.707.122.2024.AWS

**DECYZJA DIH-3.138.2024**

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 16 lipca 2024 r. (nr akt kontroli: KH.8361.38.2024), na mocy której przedsiębiorcy - Panu Robertowi Ziemiańskiemu prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą: GRUPA SEOUL ROBERT ZIEMIAŃSKI w Rzeszowie (zwanemu dalej: „stroną”, „stroną postępowania” lub „przedsiębiorcą”) - wymierzono karę pieniężną w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), z tytułu naruszenia art. 4 ust. 1 ww. ustawy w związku z naruszeniem § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776) - **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

**UZASADNIENIE**

W dniach 7 i 13 czerwca 2024 r. inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Podkarpackim WIIH” bądź „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia (nr KH.8361.38.2024) z dnia 7 czerwca 2024 r. przeprowadzili kontrolę w restauracji [xxxxx xxxxx] w Rzeszowie, należącej do ww. przedsiębiorcy.

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236), (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), w dniu 14 maja 2024 r. skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli, który obejmował m. in. sprawdzenie prawidłowości przekazywania konsumentom informacji o cenach oferowanych produktów, a więc realizację postanowień określonych w ustawie z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu

o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), (zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach”) oraz rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776), (zwanego dalej: „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”). Strona odebrała ww. zawiadomienie w dniu 17 maja 2024 r.

W trakcie kontroli, podczas której obecny był przedsiębiorca, sprawdzano m. in. czy i w jaki sposób przedsiębiorca przestrzega obowiązku uwidaczniania cen oferowanych potraw/wyrobów oraz prawidłowość identyfikacji ceny z potrawą lub wyrobem, w szczególności poprzez nazwę, pod którą jest oferowany oraz określenie ilości potrawy (wyrobu, napoju) do których się odnosi.

W toku kontroli inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego WIIH sprawdzeniem objęli łącznie 38 wybranych potraw/wyrobów uwidoczniionych w cenniku. Nieprawidłowości stwierdzono przy 16 potrawach - z uwagi na brak jednoznacznego, niebudzącego wątpliwości określenia ilości potraw (w przypadku których sposób podania ilości nie pozwalał na jednoznaczne i niebudzące wątpliwości przyporządkowanie danej gramatury do konkretnej składowej potraw). Szczegółowy opis potraw/wyrobów zakwestionowanych zamieszczono w aktach sprawy.

Powyższe stanowiło naruszenie wymogów określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Ustalenia kontroli udokumentowano w aktach sprawy, w tym w szczególności w Protokole kontroli (nr akt kontroli: KH.8361.38.2024) oraz Zał. nr 1-6 do tegoż Protokołu. Jak wynika z akt sprawy strona podpisała tenże Protokół, nie wnosząc do niego uwag.

Jak udokumentowano w aktach sprawy, przedsiębiorca jeszcze w toku kontroli podjął działania naprawcze i uwidoczniał brakujące informacje. W dniu 13 czerwca 2024 r. przedłożył do weryfikacji poprawiony cennik oraz oświadczył ustnie, iż wszystkie nieprawidłowości usunął.

W trakcie czynności kontrolnych od przedsiębiorcy pobrano oświadczenie, z którego wynika, iż przedsiębiorca ten należy do grupy mikroprzedsiębiorców, zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego, pismem z dnia 19 czerwca 2024 r. (KH.8361.38.2024) Podkarpacki WIIH, działając na podstawie art. 61 § 1 i § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 poz. 572), (zwanej dalej jako: „Kpa”), poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w związku z niewykonaniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. W piśmie tym, stosownie do wymogów art. 10 § 1, art. 73, art. 79 § 2 Kpa, strona została pouczone m. in. o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w prowadzonym postępowaniu, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 7 dni od daty doręczenia pisma. Równocześnie, w tym samym piśmie organ

wezwał stronę do przedłożenia informacji o wielkości obrotów i przychodów osiągniętych przez stronę w ostatnim roku rozliczeniowym (2023 r.). Na realizację postawionego żądania organ pierwszej instancji wyznaczył stronie 7 dniowy termin, liczony od daty otrzymania niniejszego pisma.

W dniu 5 lipca 2024 r. organ pierwszej instancji drogą elektroniczną dokonał zgłoszenia reklamacyjnego przesyłki pocztowej (dotyczącej zawiadomienia organu o wszczęciu postępowania administracyjnego) z powodu nieczytelnej daty. W odpowiedzi na powyższe, w piśmie z dnia 29 lipca 2024 r., operator pocztowy Poczta Polska S.A. poinformował, że strona podjęła przedmiotową przesyłkę w dniu 3 lipca 2024 r. oraz załączył duplikat zwrotnego potwierdzenia odbioru.

Jak wynika z akt sprawy, na etapie prowadzonego postępowania administracyjnego strona nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia i nie wypowiedziała się w sprawie. W dniu 4 lipca dostarczyła natomiast informację o przychodach za 2023 r., tj. PIT-36 oraz załącznik PIT-B wraz z odręcznym pismem („Oświadczeniem”). Do ww. pisma dołączyła kserokopię menu obowiązującego w kontrolowanej placówce od dnia zakończenia kontroli (czyli od 13.06.2024 r.).

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego Podkarpacki WIIH, decyzją z dnia 16 lipca 2024 r. (nr akt kontroli: KH.8361.38.2024), nałożył na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, za naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 tej ustawy oraz wymagań wskazanych w § 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, które polegały na braku określenia, w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości, ilości oferowanych potraw/wyrobów (w cenniku) do których odnosiła się cena (tj. w odniesieniu do 16 potraw łącznie). Powyższa decyzja została doręczona stronie w dniu 5 sierpnia 2024 r.

W dniu 22 sierpnia 2024 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” lub „organem drugiej instancji”) otrzymał, za pośrednictwem Podkarpackiego WIIH odwołanie strony od ww. decyzji wraz z aktami sprawy. Ww. odwołanie strona złożyła osobiście w Wojewódzkim Inspektoracie Inspekcji Handlowej w dniu 9 sierpnia 2024 r. W piśmie tym strona podniosła, że ceny w restauracji - w okresie od 30 kwietnia 2024 r. do 7 czerwca 2024 r. - celowo były zapisane w sposób rozdzielny w jednym nawiasie, by transparentnie przekazać gościom, ile dostają mięsa, ile ryżu, a ile dodatków warzywnych. Poinformowała również, że potrawy w restauracji oferowane są w sposób zgodny z koreańską tradycją, gdzie wszystko serwuje się na osobnych naczyniach. Strona na przykładzie dania „*Korean Fried Chicken (400, 190, 162 g) w cenie 45.50*” wyjaśniła, że pierwsza gramatura dotyczy kurczaka (400 g), druga ryżu (190 g), a ostatnia warzyw marynowanych i kiszonych (162 g). Zdaniem strony jest to najbardziej transparentny i jasny przekaz gramatury dania, gdyż każda pozycja z tego dania: kurczak, ryż i dodatki są serwowane na niezależnych talerzykach. Równocześnie strona poinformowała, że już w dniu 7 czerwca 2024 r., w wyniku ustaleń kontroli menu zostało przedrukowane na gramaturę łączoną. Następnie strona dodała, że przed dniem 30 kwietnia 2024 r. w jej restauracji

wypisywano gramatury łączone, jednak na prośbę gości zostało to zmienione dla większej czytelności. Podawanie gramatur poszczególnych składników pozwalało na poznanie przez klientów faktycznego składu potrawy, zaś sumaryczne podanie ilości gramatury może być nie fair wobec gości, gdyż mogłaby ona składać się głównie z ryżu. Strona wskazała także, że nie zgadza się z wymierzeniem jej kary finansowej za działania prokonsumenckie. Do odwołania załączyła dwie fotografie menu obowiązującego do 30 kwietnia 2024 r. (w których były gramatury łączone) oraz fotografię sposobu podania dania *Korean Fried Chicken*.

W dniu 23 sierpnia 2024 r. Prezes UOKiK skierował do strony pismo - zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego, w którym poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy oraz prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona ww. pismo odebrała w dniu 27 sierpnia 2024 r. i nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

### **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył i stwierdził.**

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz weryfikuje, czy dana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312), (zwanej dalej: „*ustawą o Inspekcji Handlowej*”) w postępowaniu administracyjnym w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Handlowej organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, (zwany dalej: „*wojewódzkim inspektorem IH*”). Organem wyższego stopnia jest Prezes UOKiK.

Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

W myśl art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Jak wskazuje ustawodawca w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o informowaniu o cenach - cena to wartość wyrażona w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest zobowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę.

Dodatkowo sposób uwidaczniania cen towarów (lub usług) regulują przepisy rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Zgodnie z § 9 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, przedsiębiorca prowadzący działalność usługową w zakresie gastronomii lub hotelarstwa uwidacznia ceny oferowanych potraw, wyrobów, noclegów, żywienia i innych oferowanych usług w cenniku.

W świetle § 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cennik, o którym mowa w ust. 1, zawiera także aktualne informacje umożliwiające konsumentom identyfikację ceny

z potrawą lub wyrobem, w szczególności pełną nazwą potrawy lub wyrobu, pod którą są one sprzedawane oraz określenie ilości potrawy lub wyrobu, do której odnosi się cena.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa art. 4 ust. 1-5 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor IH nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł. Przepis ten, w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi IH wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, chociażby naruszenie miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości zostałyby wyeliminowane. Dowiedzenie, że określony podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną.

Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się następujące przesłanki:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L z 2017 r. Nr 345, str. 1, ze zm.).

Przepisy ustawy o informowaniu o cenach nie regulują kwestii odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia, w związku z czym stosownie do art. 189a § 2 Kpa, zastosowanie mają w tym zakresie przepisy art. 189f Kpa.

W niniejszej sprawie, w wyniku kontroli przeprowadzonej w restauracji w Rzeszowie należącej do strony, organ pierwszej instancji ustalił, że w udostępnionym konsumentom cenniku przy 16 potrawach/wyrobach podano ilości (gramatury) tychże potraw/wyrobów, do których odnosiła się cena, w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, co stanowi naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz jest niezgodne z § 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. W związku ze

stwierdzonymi nieprawidłowościami, Podkarpacki WIIH nałożył, w drodze decyzji administracyjnej, karę pieniężną w wysokości 2 000 zł (słownie: dwa tysiące złotych) tj. na przedsiębiorcę, który nie dopełnił wskazanych wyżej obowiązków.

Po ponownym przeanalizowaniu zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym Protokołu kontroli (nr akt kontroli: KH.8361.38.2024) oraz ustaleń w nim zawartych, organ drugiej instancji nie miał wątpliwości, że doszło do naruszenia przepisów dotyczących uwidaczniania cen. Podkarpacki WIIH słusznie bowiem uznał, że w niniejszym przypadku przedsiębiorca nie podając w sposób jednoznaczny oraz niebudzący wątpliwości informacji o ilości potraw/wyrobów, do których odnosi się cena naruszył prawo konsumentów do uzyskania rzetelnej informacji w tym zakresie. Należy zauważyć, że przedsiębiorca podpisując Protokół kontroli zgodził się ze stwierdzonymi w trakcie kontroli ustaleniami, ponieważ do Protokołu kontroli nie wniósł żadnych zastrzeżeń. Nie zgłaszał również sprzeciwu wobec podjętych i wykonywanych przez organ czynności kontrolnych. Podkreślić należy, iż podstawą wszczęcia i przeprowadzenia postępowania w przedmiotowej sprawie, a także podstawą nałożenia na stronę administracyjnej kary pieniężnej były ustalenia faktyczne poczynione w toku kontroli u przedsiębiorcy oraz rzetelny materiał dowodowy zebrany przez Podkarpackiego WIIH.

Jednocześnie, Prezes UOKiK wskazuje, że organy Inspekcji Handlowej przy ustalaniu wysokości nakładanej kary pieniężnej są zobowiązane, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, do wzięcia pod uwagę: stopnia naruszenia obowiązków, dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, wielkości jego obrotów i przychodu oraz sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych.

W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK uznał, że Podkarpacki WIIH uwzględnił i prawidłowo ocenił wszystkie ustawowe przesłanki, czemu dał wyraz w treści wydanej decyzji.

W zakresie przesłanki pierwszej - stopnia naruszenia ustawowych obowiązków w zakresie uwidaczniania cen towarów i usług (w tym skali i wagi naruszenia), Prezes UOKiK podziela stanowisko organu pierwszej instancji, który stwierdził, że przedsiębiorca w istotnym stopniu naruszył obowiązujące przepisy, ponieważ klienci restauracji, konsumenci przy 16 potrawach/wyrobach (spośród 38 skontrolowanych) pozbawieni zostali pełnej informacji o oferowanych ilościach wyrobów/potrav jaką mogą otrzymać za określoną cenę. Tym samym, naruszone zostało prawo konsumentów do rzetelnej informacji w tym zakresie, co skutkowało ograniczeniem możliwości świadomego wyboru potraw/wyrobów, przez co w istotny sposób naruszono ich interesy. W związku z tym, że konsument nie uzyskiwał dostępu do informacji dotyczących ilości potraw/wyrobów, przedstawionych w sposób jednoznaczny a zarazem niebudzący wątpliwości, przed złożeniem zamówienia zmuszony był zabiegać o ich przekazanie od obsługującego personelu, aby móc ocenić relacje pomiędzy ceną a ilością nabywanej potrawy. Powyższe nie pozwala uznać, że przedsiębiorca wywiązał się należycie z ustawowych obowiązków.

Organ pierwszej instancji w ramach oceny niniejszej przestanki uwzględnił również czas trwania naruszenia, przyjmując, że czas trwania naruszenia rozpoczął się w dniu stwierdzenia nieprawidłowości, czyli w pierwszym dniu kontroli tj. 7 czerwca 2024 r., a zakończył się ostatecznie w dniu przedstawienia przez przedsiębiorcę poprawionego cennika. Prezes UOKiK pragnie zauważyć ponadto, że wszczęcie kontroli u przedsiębiorcy zostało poprzedzone skierowaniem do niego (w dniu 14 maja 2024 r.) zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, które zawierało m. in. informację o przedmiotowym zakresie kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Kontrolę organ rozpoczął w dniu 7 czerwca 2024 r., a więc strona od momentu odebrania zawiadomienia miała odpowiednio dużo czasu by należycie przygotować się do kontroli. Jednak jak wykazała kontrola tego nie uczyniła, czego dowodem są stwierdzone nieprawidłowości. Dodać należy również, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzonej kontroli. Prezes UOKiK zauważył, że organ pierwszej instancji wymierzając przedsiębiorcy karę wziął również pod uwagę kryterium jakim jest dotychczasowa działalność podmiotu. W zakresie niniejszej przestanki organ ustalił, że u kontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Analizując przedmiotową przestankę Podkarpacki WIIH uwzględnił również okoliczność, że przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą od 30.01.2020 r., a zatem powinien on wykazywać się znajomością podstawowych przepisów dotyczących jego działalności oraz je respektować. Jednocześnie, organ prowadzący postępowania przyjął, iż z uwagi na charakter stwierdzonej nieprawidłowości oraz materiał dowodowy zebrany w sprawie, nie posiada wiedzy na temat uzyskanych przez stronę korzyści majątkowych bądź strat.

Odnosząc się do trzeciej przestanki (wielkość obrotów i przychodu) stwierdzić należy, iż Podkarpacki WIIH przy miarkowaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnił informację przekazaną przez stronę, dotyczącą wysokości obrotów i przychodu osiągniętych przez stronę w 2023 r., którą strona przekazała w dniu 4 lipca 2024 r. (tj. PIT-36 - Zeznanie o wysokości dochodu (poniesionej straty) za rok podatkowy 2023 wraz z załącznikiem PIT/B - Informacji o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej za rok podatkowy 2023).

Ponadto, w zakresie przestanki zawartej w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy o informowaniu o cenach organ stwierdził, że brak jest dostępnych informacji o tym, czy na stronę zostały nałożone sankcje za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Mając na względzie powyższe, po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie, organ odwoławczy uznał odwołanie strony za niezasadne. W opinii Prezesa UOKiK, wymierzona stronie przez Podkarpackiego WIIH kara została ustalona w sposób prawidłowy, w oparciu o przestanki zawarte w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach i znajdowała potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Wykazane w toku kontroli uchybienia, które polegały na braku jednoznacznego oraz niebudzącego wątpliwości określenia ilości potraw/wyrobów dla 16 spośród 38 ocenianych pozycji

w cenniku, do których odnosi się cena, bez wątpienia naruszały interesy konsumentów. Zdaniem Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji słusznie uznał, iż strona dopuściła się naruszenia wymagań prawnych w zakresie informowania konsumentów o cenach usług, w stopniu uzasadniającym wymierzenie kary pieniężnej.

Strona postępowania w złożonym do Prezesa UOKiK odwołaniu podniosła, że w prowadzonej przez nią restauracji - w okresie od 30 kwietnia 2024 r. do 7 czerwca 2024 r. - ceny celowo były zapisane w sposób rozdzielny w jednym nawiasie, by transparentnie przekazać gościom, ile dostają mięsa, ile ryżu, a ile dodatków warzywnych. Dodała przy tym, że potrawy w restauracji oferowane są w sposób zgodny z koreańską tradycją, gdzie wszystko serwuje się na osobnych naczyniach. Następnie strona na przykładzie dania „*Korean Fried Chicken (400, 190, 162 g) w cenie 45.50*” - wyjaśniła, że pierwsza gramatura dotyczy kurczaka (400 g), druga ryżu (190 g), a ostatnia warzyw marynowanych i kiszonych (162 g). Zdaniem strony jest to najbardziej transparentny, sprawiedliwy i jasny przekaz gramatury dania, którego składniki są oferowane na oddzielnych talerzykach. Następnie strona podniosła, że już w dniu 7 czerwca 2024 r., w wyniku ustaleń kontroli menu zostało przedrukowane na gramaturę łączoną. Następnie strona dodała, że do 30 kwietnia 2024 r. w jej restauracji wypisywano gramatury łączone, jednak na prośbę gości zostało to zmienione dla większej czytelności. Podawanie gramatur poszczególnych składników pozwalało na poznanie przez klientów faktycznego składu potrawy, zaś sumaryczne podanie ilości gramatury może być nie fair wobec gości, gdyż mogłaby ona składać się głównie z ryżu. Na koniec strona zaznaczyła, że nie zgadza się z wymierzeniem jej kary finansowej za działania prokonsumenckie. W przekonaniu strony próba podania sumarycznej ilości gramatury, która mogłaby się składać głównie z ryżu byłaby nie fair względem gości restauracji. Karta dań od zawsze była tworzona w sposób klarowny, w oparciu o szacunek dla gości, by mieli oni świadomość w jakiej ilości dostają każdy produkt, za który płacą. Do odwołania załączyła dwie fotografie menu obowiązującego do 30 kwietnia 2024 r. (wskazując na gramatury łączone) oraz sposobu podania dania *Korean Fried Chicken*.

Po analizie argumentów podniesionych przez stronę Prezes UOKiK wskazuje, iż argumenty te nie zasługują na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że kluczowe znaczenie dla przedmiotowej sprawy mają ustalenia poczynione przez Podkarpackiego WIIH oraz to, iż w wyniku przeprowadzonej kontroli zastrzeżenia wniesiono do 42% skontrolowanych potraw/wyrobów z uwagi na podanie - w sposób niejednoznaczny i budzący wątpiwości - informacji dotyczących ilości (gramatur) dla 16 potraw/wyrobów, do których odnosiła się cena. Dokumentacja zebrana w toku kontroli organu pierwszej instancji, jak też przedstawiony w niej stan faktyczny w sposób ewidentny wskazują na naruszenie przepisów o cenach, tj. art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. W konsekwencji powyższego Podkarpacki WIIH wymierzył przedsiębiorcy karę pieniężną (w drodze decyzji administracyjnej) za popełniony delikt administracyjny.



Prezes UOKiK zwraca uwagę, że to przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą jest zobowiązany do respektowania obowiązujących przepisów prawa związanych z prowadzoną przez siebie działalnością. Podkreślić należy przy tym, że odpowiedzialność określona w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą naruszenia prawa, w tym przypadku art. 4 ust. 1 tej ustawy w związku z § 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok NSA z dnia 8 października 2010 r. o sygn. akt II OSK 1079/12). Oznacza to, że wystarczającą przesłanką do przypisania tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie niewykonania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków, bez względu na winę (umyślną czy nieumyślną) oraz przyczyny powstania naruszenia. W świetle powyższego, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których doszło do naruszenia prawa, czy też działania naprawcze podjęte w trakcie kontroli i będące jej efektem, gdyż karę pieniężną wymierza się za samo naruszenie prawa.

Prezes UOKiK wyjaśnia dalej, że przepisy o informowaniu o cenach mają na celu ochronę konsumentów przed cenami ustalonymi w sposób dowolny przez przedsiębiorców, w tym także przedsiębiorców prowadzących działalność usługową w zakresie gastronomii. Ustalają one reguły podstępowania wymuszającego na przedsiębiorcach realizację obowiązku uwidaczniania cen oferowanych potraw lub wyrobów. Z przepisów tych wynika, że dodatkowe informacje, jakie powinny być podane w cenniku obok ceny potrawy lub wyrobu, znajdującego się w ofercie restauracji/ lokalu gastronomicznego, to w szczególności pełna nazwa potrawy lub wyrobu, a także **określenie ich ilości** (tzw. gramatury). Informacje te stanowią minimum, jakie należy spełnić, aby umożliwić konsumentom identyfikację ceny z towarem, w związku z czym brak tych informacji lub podanie ich w sposób budzący wątpliwości jest równoznaczny z podaniem ceny w sposób niepełny, niewłaściwy, a więc sprzeczny z tymi przepisami. Przy ocenie, czy zostały spełnione powyższe wymagania, bierze się pod uwagę przede wszystkim to, czy konsument otrzymał jasną i rzetelną informację o cenie, umożliwiającą wybór i porównanie produktów. Ze specyfiki branży gastronomicznej wynika, że przygotowywane potrawy, wyroby czy napoje często wydawane są na porcje, które mogą być różnej wielkości, dlatego też dla takich produktów wprowadzony został wymóg podawania także określenia ich ilości. Jeżeli produkty oferowane są w różnych wielkościach, konsument powinien otrzymać jasną i zrozumiałą informację pozwalającą na rozróżnienie i określenie tych wielkości, np. w przypadku dań powinna być podana ich gramatura, w przypadku napojów typu kawa, herbata czy piwo powinna być podana ich pojemność (objętość).

Analizując przypadek strony Prezes UOKiK zauważa, że stwierdzony podczas kontroli i przyjęty przez przedsiębiorcę sposób podawania ilości (gramatur) potraw w nawiasie, w którym podaje np. dwie lub nawet trzy wartości liczbowe, bez dokładnego wskazania (objaśnienia) co oznaczają poszczególne wartości (do którego ze składników potrawy się odnoszą) nie czyni zadość wymaganiom przepisom prawa. Stwierdzone u przedsiębiorcy nieprawidłowości w sposób istotny naruszały interesy konsumentów, ponieważ brak było

informacji o tym, jakiej/której ilości potrawy lub wyrobu dotyczy uwidoczniona cena, a co za tym idzie prawa do informacji o cenie przedstawionej w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości.

Przypomnieć należy, że ustawodawca art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, wprost wskazuje, iż w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Sposób informowania o cenach w restauracjach został doprecyzowany § 9 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Zgodnie z § 9 ust. 1 ww. rozporządzenia, przedsiębiorca prowadzący działalność usługową w zakresie gastronomii lub hotelarstwa uwidacznia ceny oferowanych potraw, wyrobów, noclegów, wyżywienia i innych oferowanych usług w cenniku. Cennik, o którym mowa w ust. 1, zawiera także aktualne informacje umożliwiające konsumentom identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem, w szczególności pełną nazwę potrawy lub wyrobu, pod którą są one sprzedawane, oraz określenie ilości potrawy lub wyrobu, do której odnosi się cena (§ 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen).

Z powyższych przepisów wynika, że cena powinna być podana przed przedsiębiorcą w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. W przypadku usług gastronomicznych poza ceną i nazwą wyrobu w cenniku powinna zostać określona ilość potrawy lub wyrobu, do której odnosi się cena. Wydając omawiane przepisy ustawodawca chciał zapewnić konsumentom prawo do informacji o cenach oferowanych produktów (potraw). Przepisy te mają zapewnić jednolity sposób przekazywania informacji we wszystkich placówkach gastronomicznych, tak aby nabywca uzyskiwał wyczerpujące informacje, w tym miał możliwość porównania cen, gramatur różnych oferowanych dań.

Organ drugiej instancji nie neguje stanowiska strony, iż przedsiębiorca w celu zapewnienia konsumentom szerszej informacji na temat oferowanych potraw może przekazywać im dodatkowe informacje. Taki przekaz nie może jednak zastępować informacji, które wynikają z przepisów prawa ani też budzić wątpliwości klientów co do sposobu ich zrozumienia, odczytywania. Prezes UOKiK zauważa przy tym, że organ pierwszej instancji nie kwestionował tego, że przedsiębiorca podał w menu nazwę, krótki opis dania oraz ilości głównych, poszczególnych składowych potraw, lecz wątpliwości budził sposób podania, prezentowania tychże ilości (gramatur), czyli podanie w nawiasach, ponieważ nie było wiadomym, którego właściwie składnika/pozycji dania dotyczyła konkretna wskazana gramatura.

Odnosząc się do wyników kontroli przeprowadzonej w placówce przedsiębiorcy - restauracji w Rzeszowie należy zauważyć, że nieprawidłowości stwierdzono w przypadku 16 z 38 skontrolowanych potraw. W przypadku niektórych z nich przy nazwie podane były w nawiasie dwie gramatury/wartości i cena (bez wskazania jednostki pieniężnej) - jak w przypadku dania „Tteokbokki (420/25 g) w cenie 45.50”, a dla innych wskazywano trzy gramatury/wartości w nawiasie i cenę (bez wskazania jednostki pieniężnej) - jak np. „Boczniaki K-BBQ (300/190/100g) w cenie 52.50”, a więc bez podania do czego te gramatury

konkretnie się odnoszą. Powyższe pozwoliło na stwierdzenie, iż ilości (gramatury) do których odnosiła się podana cena są uwidaczniane w sposób niejednolity, niejednoznaczny i budzący wątpliwości. Konsument przed złożeniem zamówienia nie miał wiedzy co oznaczają poszczególne wartości, a powinien mieć to jasno wskazane. Jak ustalił organ pierwszej instancji dopiero w toku kontroli przedsiębiorca ustnie wyjaśnił inspektorom reprezentującym Podkarpackiego WIIH (występującym w charakterze konsumentów) - na przykładzie dwóch dań (*Kurczak Łagodny* i *Korean Fried Chicken*) że podane ilości (w nawiasach) dotyczą składowych poszczególnych dań. Podane w nawiasach wartości były być może zrozumiałe dla przedsiębiorcy, ale niekoniecznie dla przeciętnego konsumenta.

Prezes UOKiK analizując menu przedsiębiorcy i przykładowe danie „*Tteokbokki (420/25 g) w cenie 45.50 Koreańskie kluski ryżowe w pikantnym sosie z cebulą i marchewką, posypane sezamem i dymką, podawane z jajem na twardo i marynowaną rzodkwią*” (zob. pozycja 7 w wykazie stwierdzonych nieprawidłowości) zauważył, że chociaż załączono krótką charakterystykę/opis dania, to trudno jest jednoznacznie stwierdzić czy druga z podanych w nawiasie wartości - 25 g odnosiła się do pikantnego sosu z cebulą i marchewką czy jaja na twardo czy też może marynowanej rzodkwi lub może wszystkich składników poza kluskami ryżowymi. Z pewnością podana w ten sposób klientom restauracji informacja jest niejednoznaczna i budząca wątpliwości. Konsument na podstawie skrótowego, a zarazem enigmatycznego zapisu „(420/25 g)” nie jest w stanie odczytać co właściwie oznaczają podane wartości. Zatem, po przeanalizowaniu cennika restauracji należy zauważyć, że brakowało w nim wyjaśnienia dla klientów znaczenia poszczególnych ilości/gramatur podanych w obrębie konkretnego dania. Konsumenty mogli nie wiedzieć do czego one się odnosiły (mogli się jedynie domyślać czego dotyczą).

Strona postępowania wnosząc odwołanie nie kwestionuje ustaleń faktycznych prowadzonego w jej sprawie postępowania, a jedynie uważa, że jej sposób informowania o cenach jest prokonsumencki. Strona jest nadal przekonana, że sposób podawania gramatury dań w nawiasie (który zakwestionował organ w toku kontroli) był najbardziej *transparentny, sprawiedliwy i jasny*. Wskazała nadto, że już w pierwszym dniu kontroli, tj. 7 czerwca 2024 r. wprowadziła zmiany tj. „*menu zostało przedrukowane na gramaturę łączoną*”.

Odpowiadając na powyższe, Prezes UOKiK stwierdza, że kwestie związane z naruszeniem oraz usunięciem nieprawidłowości przez stronę zostały omówione powyżej w treści niniejszej decyzji. Jednakże należy mieć na względzie, iż okoliczność usunięcia przez przedsiębiorcę naruszenia prawa (na co wskazał przedsiębiorca zarówno w piśmie z dnia 4 lipca 2024 r. przedkładając „aktualne menu”, jak też w odwołaniu) nie jest równoznaczna z koniecznością umorzenia przez organ postępowania administracyjnego. Powyższe znajduje potwierdzenie w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 sierpnia 2022 r., sygnatura akt: II GSK 541/19, w którym Sąd stwierdził: „*Nie budzi jednak wątpliwości Naczelnego Sądu Administracyjnego, że wyeksponowana przez skarżącą kasacyjnie spółkę okoliczność usunięcia stwierdzonych w toku kontroli uchybień (w zakresie informacji o cenach towarów), nie mogła stanowić postawy umorzenia postępowania w przedmiocie kary*

*pieniężnej za niezrealizowanie obowiązku określonego w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, któremu strona skarżąca kasacyjnie niewątpliwie uchybiła. Przypomnieć należy, że zgodnie z art. 4 ust. 1 tej ustawy, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Natomiast zgodnie z art. 6 ust. 1 tej ustawy, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł. Niewywiązanie się z powyższego obowiązku wypełnia znamiona deliktu administracyjnego, za którego popełnienie ustawodawca przewidział stosowną karę administracyjną. W świetle przepisów cyt. ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, nałożenie takiej kary jest obligatoryjne, co oznacza, że organ nie może odstąpić od ukarania przedsiębiorcy, pomimo usunięcia naruszenia konkretnego obowiązku.”*

Prezes UOKiK równocześnie dodaje, iż nie podziela argumentacji strony, która w odwołaniu stwierdza jednoznacznie, że: „Opis dań transparentnie informował o tym co w jakiej kolejności jest wypisane (...)”. Jak już wskazywano wcześniej na innym przykładzie, tak też na podstawie zapisu dania: „Korean Fried Chicken (400, 190, 162 g) w cenie 45.50” konsument nie uzyskiwał jasnej informacji do czego właściwie odnosi się wartość: 400, 190 oraz 162 g. Co więcej, przy cenie nie podano jednostki pieniężnej. Powyższy zapis byłby właściwy dopiero w przypadku, gdyby przedsiębiorca rozpisał, przyporządkował do czego, do którego składnika (składowej) dania odnosi się dana wartość (tj. podając gramaturę przy nazwie/obok nazwy poszczególnych pozycji wymienionych w danej potrawie).

Podsumowując, zdaniem Prezesa UOKiK ujawniony w dniu 7 czerwca 2024 r. w restauracji należącej do przedsiębiorcy sposób informowania klientów o cenach potraw/wyrobów nie spełniał wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. W cenniku lokalu gastronomicznego powinna być uwidoczniiona cena, nazwa potrawy/wyrobu oraz ilość potrawy/wyrobu - w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Sposób informowania konsumentów przyjęty przez stronę wymagań tych nie spełniał. Tym samym, zasadnym było nałożenie na stronę administracyjnej kary pieniężnej, w oparciu o art. 6 ust. 1 ww. ustawy.

Prezes UOKiK analizując przypadek strony wziął pod uwagę normę prawną zawartą w art. 189f Kpa, tj. instytucję odstąpienia od wymierzenia kary. Jednakowoż po przeanalizowaniu niniejszej sprawy Prezes UOKiK, podobnie jak organ pierwszej instancji, nie znajduje podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary w trybie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Przepis art. 189f § 1 pkt 1 Kpa statuuje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od

nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez przedsiębiorcę. Prezes UOKiK wskazuje, że ustawa o informowaniu o cenach implementuje przepisy dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. WE L Nr 80 s. 27). Dyrektywa ta w motywie (6) preambuły wskazuje, iż obowiązek podawania ceny sprzedaży oraz ceny jednostkowej przyczynia się znacząco do lepszego przekazywania informacji konsumentom, jako że najłatwiejszym i zarazem najlepszym sposobem jest umożliwienie konsumentom dokonania oceny i porównania cen produktów w sposób optymalny i tym samym dokonania świadomego wyboru na podstawie prostych porównań. Ponadto, celem samej dyrektywy jest ustalenie podawania ceny sprzedaży oraz ceny za jednostki miary produktów oferowanych konsumentom przez podmioty gospodarcze w celu lepszego przekazywania informacji konsumentom oraz ułatwienia porównywania cen. Rzetelna, niebudząca zastrzeżeń informacja o ilości nabywanego towaru jest bardzo istotna w gastronomii i służy właściwemu poinformowaniu nabywcy o cenie potrawy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalności gospodarczą. W przedmiotowej sprawie brak jednoznacznie wskazanych ilości (gramatury) potraw/wyrobów w cenniku pozbawił konsumentów prawa do uzyskania należytej i pełnej informacji o ofercie, które im niewątpliwie przysługiwało. Podkreślić należy, że nieprawidłowości odnotowano względem 16 potraw na 38 skontrolowanych ogółem, co daje znacząco wysoki odsetek nieprawidłowości - na poziomie 42%. Wobec powyższego w żadnej mierze wagi naruszenia nie można uznać za znikomą. Naruszono w sposób istotny prawa konsumenta do dostępu przysługujących mu informacji, a tym samym realna ochrona konsumenta została w tej materii zachwiana.

Za spełnioną natomiast można uznać przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, gdyż strona jeszcze w toku trwającej kontroli podjęła działania naprawcze, co zostało stwierdzone w Protokole kontroli podpisanym przez stronę w dniu 13 czerwca 2024 r. Jednakowoż wskazać trzeba, że przesłanki (znikoma waga naruszenia oraz zaprzestanie naruszenia) muszą być spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od wymierzenia kary.

W przedmiotowej sprawie brak jest podstaw do zastosowania tego przepisu i odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, albowiem nie spełniono warunku kumulatywności ww. przesłanek. Warto wskazać przy tym, że prezentowane powyżej stanowisko znajduje potwierdzenie chociażby w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w wyroku z dnia 2 grudnia 2021 r., sygn. III SA/Gd 160/21, w którym Sąd stwierdził: „by można było odstąpić w trybie art. 189f k.p.a. od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu, waga naruszenia musi być znikoma, a strona musiałaby zaprzestać naruszenia prawa, zaś obie te przesłanki muszą zostać spełnione łącznie”.

W rozpatrywanej sprawie nie ziszcila się również przesłanka odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, o której mowa w art. 189f § 1 pkt 2 Kpa, gdyż na stronę za to samo zachowanie prawomocną decyzją nie została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ

administracji publicznej, ani też strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Prezes UOKiK zwraca uwagę, że naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach stanowi naruszenie o charakterze deliktu administracyjnego, które zagrożone jest karą pieniężną określoną w art. 6 tej ustawy, zaś do nałożenia tej kary uprawniony jest wyłącznie wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Uwzględniając właściwość terytorialną, w stosunku do strony postępowania w takim zakresie mogły być prowadzone wyłącznie przez Podkarpackiego WIH. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym kognicji Podkarpackiego WIH nałożyć kary pieniężnej na stronę za to samo naruszenie, w związku z czym należy przyjąć, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 Kpa nie mają zastosowania w omawianym przypadku.

W ocenie organu drugiej instancji, w niniejszym przypadku brak jest również podstaw do zastosowania art. 189f § 2 i 3 Kpa, tzn. fakultatywnego odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Charakter naruszeń, jakich dopuściła się Strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19: „Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest także przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Jak słusznie podkreślił organ usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia.”).

W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK nie widzi możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 Kpa, czyli usunięcia skutków naruszenia prawa. Informacje takie jak pełna nazwa potrawy/wyrobu oraz jednoznacznie określona gramatura (ilość) potrawy lub wyrobu do której odnosi się cena - muszą być uwidocznione przed dokonaniem zakupu, tak by na tej podstawie konsument mógł podjąć w pełni racjonalną decyzję, dostosowaną do własnych potrzeb, uwarunkowań i możliwości ekonomicznych. Uwidocznienie nie tylko cen, lecz również jednoznacznych informacji dotyczących ilości potraw/wyrobów oferowanych w restauracji jest obowiązkiem przedsiębiorcy i ma charakter obowiązku przedumownego. Nie można uznać za spełniony powyższy warunek, jeśli informacje ilościach (gramaturach) w

odniesieniu do 16 rodzajów potraw/wyrobów (na 38 potraw skontrolowanych) nie były udostępnione dla konsumentów w sposób jednoznaczny, zupełnie oczywisty w momencie oferowania tychże towarów do sprzedaży. Wyartykułować trzeba, że przypadku 16 dań sposób podania ilości nie pozwalał na jednoznaczne i niebudzące wątpliwości przyporządkowanie podanej gramatury do konkretnej składowej potrawy (w toku kontroli stwierdzono, że przedsiębiorca ilości dań podał w nawiasie, w formie dwóch lub trzech wartości liczbowych bez dokładnego wyjaśnienia do czego się one odnoszą i których składników dotyczą). Przedsiębiorca wprowadził zaprzestanie naruszenia, jednakże nie usunął tym samym skutków naruszenia prawa, albowiem stwierdzone w pierwszym dniu kontroli nieprawidłowości pozbawiły pewną grupę konsumentów prawa do uzyskania jednoznacznej informacji na temat gramatur w odniesieniu do ponad 42% skontrolowanych potraw/wyrobów. Prezes UOKiK zaznacza przy tym, iż podejmowanie działań naprawczych czy zaprzestanie naruszenia przepisów nie zwalnia przedsiębiorcy z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli.

Prezes UOKiK wyjaśnia następnie, że kara pieniężna wymierzana na gruncie przepisów ustawy o informowaniu o cenach powinna odpowiadać wymaganiom określonym w art. 8 dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. UE L z 1998 r. Nr 80, s. 27, ze zm.), (zwanej dalej: „dyrektywą 98/6/WE”), który stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (por. wyroki NSA z dnia 23 maja 2012 r. o sygn. akt II GSK 684/11 oraz z dnia 19 grudnia 2012 r. o sygn. akt II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Aby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem mającym na celu niedopuszczenie do powstania tych samych lub podobnych nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, czyli właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, prawidłowego uwidaczniania cen, jak również powinna być ona możliwie najmniej uciążliwa. Wszystkie te cele winny być łącznie spełnione, co też miało miejsce w niniejszej sprawie.

W ocenie Prezesa UOKiK, orzeczona przedsiębiorcy kara na poziomie 10% górnego wymiaru kary zapewni realizację wobec przedsiębiorcy funkcji prewencyjnej, a także dyscyplinująco-represyjnej i będzie wystarczającym dla niej ostrzeżeniem i zapobiegnie powstawaniu podobnych nieprawidłowości w przyszłości.

Jednocześnie organ drugiej instancji informuje, iż w myśl art. 67 a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383), zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 8 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor IH, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty;

- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji;
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Reasumując, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej decyzja była prawidłowa. Tym samym, decyzja Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Rzeszowie z dnia 16 lipca 2024 r. (nr akt kontroli: KH.8361.38.2024) powinna pozostać w obrocie prawnym.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Rzeszowie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

**Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.**

**Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.**

#### Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, PL. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.



4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2023 r. poz. 2383).

**Podstawa prawna pouczenia:**

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024 r. poz. 935); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535); art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168).

Z up. Prezesa  
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów  
*Anna Janiszewska*  
*Zastępca Dyrektora*  
*Departamentu Inspekcji Handlowej*  
*/podpisano elektronicznie/*

**Otrzymują:**

1. [xxxxxx xxxxxx xxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxx xxx xxxxxxx xxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxx xx xxxxxx xxxxxxx xxxxxxx]
2. Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Rzeszowie
3. a/a



